

A Fővárosi Ítéltábla dr. Nagy József Gyula ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Dr. Király Edit Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Király Edit ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. december 18. napján kelt 6.P.21.491/2014/21. számú ítélete ellen a felperes részéről 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és a felperes részére négy havi részletfizetést engedélyez az őt terhelő 66.675 (Hatvanhatezer-hatszázhetvenöt) forint perköltség megfizetésére azzal, hogy az első részlet összege 16.695 (Tizenhatezer-hatszázkilencvenöt) forint, míg a további három törlesztő részlet összege egyenként 16.660 (Tizenhatezer-hatszázhatvan) forint. Az első részlet 2016. május 15-ig, míg a további részletek minden hónap 15. napjáig esedékesek azzal, hogy egy részlet elmulasztása esetén az egész hátralékos tartozás egy összegben válik esedékessé.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - az alperesnek 5.000 (Ötezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A le nem rótt 15.000 (Tizenötezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest az alperes részére 66.675 forint perköltség megfizetésére kötelezte, rendelkezett továbbá 63.000 forint illeték állam általi viseléséről. A perköltség viselésére vonatkozó döntés indokolása szerint az elsőfokú bíróság a 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperest képviselő ügyvéd munkadíjának megfizetésére, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VII. 22.) IM rendelet (R.) 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján - az általános forgalmi adó összegével növelten - állapította meg.

Az ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen az alperes javára megítélt perköltség összegének mérséklését, másodlagosan a mérsékelt vagy helybenhagyott összegű perköltség megfizetésére nyolc havi részletfizetés engedélyezését kérte. Előadása szerint a költségmentesség iránti kérelem előterjesztésekor igazolt jövedelmi és vagyoni viszonyaiban változás nem következett be, nyugdíján kívül jövedelemmel nem rendelkezik, egyéb vagyona nincs, és az egészségügyi állapota rosszabbodása következtében szükséges gyógyszerek és kezelések költségei, illetőleg a mindennapi megélhetés költségei nyugdíját szinte teljes mértékben elemésztik. Hivatkozott arra is, hogy a perköltség összege nem áll arányban az eljárás során az alperesi oldalon felmerült tényleges - a bíróság mérlegelésével megállapított - költségekkel. Hangsúlyozta, hogy a perköltség egyösszegű megfizetése megélhetését súlyosan veszélyeztetné, az rá aránytalan nehézséget róna.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult, kérte továbbá a felperest a másodfokú eljárásban felmerült költségeiben marasztalni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság - az 1.050.000 forint pertárgyértékre figyelemmel - a R. 3. § (2) bekezdés a) pontja rendelkezésének megfelelően állapította meg az alperest megillető perköltség összegét; a 3. § (6) bekezdése szerinti mérséklés csak lehetőség, annak alkalmazása nem kötelező. Utalt arra, hogy a több mint egyéves pertartam alatt a jogi képviselővel többször konzultált, álláspontjukat e-mail útján többször egyeztettek, ami mintegy öt-hat órát tett ki, az érdemi ellenkérelem megfogalmazása négy órát, a három érdemi tárgyalásra való felkészülés kilenc órát, a további nyilatkozatok és iratcsatolás pedig másfél órát igényelt, amelyhez hozzászámítandó a tárgyalásokra való utazás időtartama is. E számítás alapján jogi képviselő több mint 20 munkaórát fordított a képviseletből eredő feladatai ellátására. Utalva a R. 3. § (3) bekezdése szerinti - a meg nem állapítható pertárgyérték esetén felszámítható - 5.000 forint/óra munkadíjra, továbbá a bírói/ügyészi illetmény bruttó összege alapján számított 3.500 forint órabérre, hangsúlyozta, hogy a megállapított perköltség nem tekinthető eltúlzottnak. Megjegyezte, hogy az áfa összegét az államnak be kell fizetni, a jogi képviselő kamarai tagdíjat, iparűzési adót és felelősségbiztosítást is fizet, továbbá a munkavégzéshez szükséges feltételek megteremtése érdekében további költségek terhelik. Hivatkozása szerint az ellenérdekű felet megillető - a pertárgyérték és a kifejtett tevékenység függvényében - megállapított munkadíj nem függhet a másik fél anyagi helyzetétől, e körülmény kizárólag a személyes költségmentesség engedélyezésekor vehető figyelembe. A felperes által igényelt részletfizetés engedélyezését nem ellenezte, a perköltség három-négy havi részletekben teljesítéséhez - akár peren kívüli megállapodás keretében is - hozzájárult.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A R. 3. § (1) bekezdése szerint, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselet ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6)

bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg. A (2) bekezdés a) pontja értelmében polgári perben, az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege 10 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10 000 Ft. A 4/A. § (1) bekezdése alapján az ügyvédi díj 3. §-ban meghatározott összege a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza; azt a díj összegén, mint adóalapon felül kell - a külön jogszabály rendelkezései szerint - felszámítani.

A Pp. 217. § (3) bekezdése szerint a bíróság a kötelezettségnek részletekben való teljesítését is elrendelheti.

A Fővárosi Ítéltábla előjáróban kiemeli: a pernyertes felet megillető perköltség meghatározásánál a fél jövedelmi és vagyoni viszonyai, illetőleg személyi körülményei nem vehetők figyelembe, ennek kizárólag a személyes költségmentesség, illetőleg a részletfizetés engedélyezése során lehet jelentősége. A pernyertes félnek járó perköltség meghatározása során a per tárgyának értékére és a jogi képviselő által kifejtett tevékenységre kell figyelemmel lenni.

Az alperesi jogi képviselő - ahogy erre a fellebbezésében is hivatkozott - valamennyi tárgyaláson megjelent, érdemi ellenkérelmet terjesztett elő és nyilatkozatokat tett. Az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályok alapján, a jogi képviselő által végzett munkáért a per tárgyának értékét is figyelembe véve helyesen állapította meg a felperest mint pervesztes felet terhelő perköltség összegét, az nem tekinthető eltúlzottnak, ezért annak mérséklésére a Fővárosi Ítéltábla nem látott lehetőséget.

A felperes a fellebbezésében a perköltség megfizetésére részletfizetés engedélyezését is kérte. A Fővárosi Ítéltábla az alperes hozzájáruló nyilatkozatára, továbbá a felperes jövedelmi és vagyoni viszonyaira tekintettel a felperesnek a perköltség megfizetésére a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 217. § (3) bekezdése alapján - a rendelkező részben foglaltak szerint meghatározva a törlesztő részletek összegét, illetőleg a teljesítés határidejét - négy havi részletfizetést engedélyezett.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének az alperes javára megítélt perköltség összegét meghatározó rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, egyúttal a teljesítés határidejét megváltoztatva, a felperes részére négy havi részletfizetést engedélyezett.

A felperes fellebbezése csak kis mértékben vezetett eredményre, ezért a a másodfokú eljárásban is irányadó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesnek a jogi képviseletével összefüggésben felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a végzett munkával arányosan, a 4/A. § értelmében az áfára is figyelemmel meghatározott ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költséget.

A felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (1) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése szerint számított

fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2016. április 20.

Dr. Sághy Mária s. k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s. k. Dr. Kincses Attila s. k.
bíró bíró